

TAMMIKUU

1/2008

SISÄLTÖ

.....
UUTEEN VUOTEEN HYVIN TOIVEIN

.....
KARHULAN VÄKEÄ

NUORISOSEURAN PIKKUJOULUT

.....
KAISA HEILAKKA LOTTANA

.....
LÄHETYSPIIRIN MYYJÄISET

.....
VUODEN VAIHTUESSA

VANHAN VAARUNTIE
TUOMIA AJATUKSIA

.....
ONNEA 90-VUOTIAS

.....
MAAILMANKYLÄN
KANSALAISENA MAAILMASSA
– JA PUTKILAHDESSA

.....
KETTERÄSTI
UUTEEN VUOTEEN 2008

.....
KIITOS ILMOITTAJILLE,
ILMAN TEITÄ TÄMÄ LEHTI EI VOISI
ILMESTYÄ TÄSSÄ LAAJUUDESSA.

.....
TILAA KYLÄLEHTI
LAHJAKSI TUTTAVALLES!

Putkilahden Kylälehti

Putkilahden kylälehti myös internetissä:
www.putkilahti.net

Perustettu 1993.
Ilmestyy 12 kertaa vuodessa.
Kylän paras tiedottaja.

Irtonumero
2,00 euroa

KUVA: AUNE TURUNEN

Menestystä Vuodelle 2008!

UUTEEN VUOTEEN HYVIN TOIVEIN

Menneen ja tulevan vuoden rajapyykillä katsotaan toiveikkain mielin tulevaisuuteen. Mennyt vuosi on eletty iloineen ja murheineen ja uuteen astutaan uusin toivein.

Kersti Bergroth sanoo: ”Ei voi olla uskotta, että uusi vuosi tulee olemaan parempi kuin vanha! – Eikä tämä haave ole väärä! Tulevaisuus on aina hyvä, olkoon se minkälainen tahansa. Aina se antaa sitä, mitä me tarvitsemme ja salaisesti tahdomme. Aina se siunaa meitä oikeilla lahjoilla.”

Nämä Kersti Bergrothin rohkaisevat sanat sopivat saatteeksi aloittaessamme uutta vuotta.

Usko tulevaisuuteen on mahtava voima. Se pystyy kantamaan vaikeidenkin esteiden yli. Kun ajattelemme isänmaamme itsenäisyyden alkutaivalta ja kuluneita 90 vuotta, näemme selvästi, kuinka usko hyvään tulevaisuuteen on vaikeuksista huolimatta säilynyt lujana. Varmaankin meitä on siunattu oikeilla lahjoilla.

Putkilahden kylälläkin aloitetaan uusi vuosi uskoen hyvään tulevaisuuteen. Tosin

vuoden 2009 aikana mahdollisesti toteutuva Korpilahden kunnan liittyminen Jyväskylän kaupunkiin herättää kyläläisten keskuudessa monia kysymyksiä tulevaisuudestamme. Pääosin uskotaan kuitenkin olojemme säilyvän ennallaan eikä suuria muutoksia elinehtoihimme ole odotettavissa. Aika antaa kysymyksiimme aikanaan oikeat vastaukset, etukäteen niitä ei kannata murehtia.

Tällä hetkellä meidän lahjojamme ovat

ennen kaikkea rauha ja sopuisuus kylälämme. Saamme elää turvallisessa ympäristössä tuttujen ihmisten läheisyydessä. Erikoisen onnekkaita olemme omasta kyläkaupastamme, sen hyvistä palveluista ja muutoinkin asukkaita yhdistävästä toiminnasta. Monien ilonaiheiden joukossa kylällämme herättää iloa myös monenlaisen seuratoiminnan elpyminen: on seurakunnan, nuorisoseuran, kyläseuran ja urheiluseuran toisiaan tukevaa toimintaa. Varsin ilahduttavaa tässä on lasten ja nuorten mukanaolo toiminnossa. Se valaa uutta uskoa hyvään tulevaisuuteen.

Kylälehtemme tulee alkaneenakin vuonna ilmestymään kerran kuussa ja uudenvuodentoiveenamme on, että saamme kertoa lehtemme sivuilla monista valoisista tulevaisuudennäkymistä Putkilahdessa.

ONNELLISTA VUOTTA 2008!

AUNE TURUNEN

Putkilahden KYLÄLEHTI

(ISSN 1236665X)

PERUSTETTU 1993. ILMESTYY KERRAN KUUSSA.

KUSTANTAJA: PUTKILAHDEN KYLÄSEURA RY

PUHEENJOHTAJA: TIMO SUOMINEN

SÄHKÖPOSTI: TIMO.M.P.SUOMINEN@SUOMI24.FI

OSOITE: KOUHINSALONTIE 109, 41870 PUTKILAHTI

PUHELIN: (050) 301 1493

PAINOS: 315 KPL

TILAAJIA: 251 (HUHTIKUU 2007)

PAINOPIKKA: KOPIJYVÄ OY, JYVÄSKYLÄ

KYLÄLEHDEN KEHITTÄMINEN

KYLÄLEHDEN YHTEYSHENKILÖT OTTAVAT VASTAAN

EHDOTUKSIA LEHDEN KEHITTÄMISEKSI. HEILLE VOI

TARJOTA MYÖS AINEISTOA JULKAISTAVAKSI. YHTEYSHEN-

KILÖLUETELLO OIKEALLA.

TILAUSHINNAT 1. 1. 2008 ALKAEN

PERUSHINTA EUROAA 21.00/12 NUMEROA

KESTOTILAUSALENNUS EUROAA 3,00 / VUOSI

SUOMEN ULKOPUOLELLE LISÄHINTA EUROAA 3,00/VUOSI

IRTONUMEROT EUROAA 2.00.

IRTONUMEROITA MYYDÄÄN PUTKILAHDESSA VIRRRAN PUODISSA

ILMOITUSHINNAT 1. 1. 2008 ALKAEN

PERUSHINTA 0,13 €/PALSTAMM. VÄHINTÄÄN 10 €.

TOISTUVA ILMOITUS 0,10 €/PALSTAMM

TAKAKANNEN VÄRI-ILMOITUSLISÄ 0,05 €/PALSTAMM

KANNEN VÄRI-ILMOITUS 0,50 €/MM (140 MM LEVEYS)

YHDISTYSTOIMINTA SOPIMUKSEN MUKAAN

PUTKILAHDEN UUTISIA INTERNETISSÄ:

<http://www.putkilahti.net/>

PÄÄTOIMITTAJA:

AUNE TURUNEN P. (050) 464 3683

VESPUOLENTIE 1568, 41800 KOPILAHTI

SÄHKÖPOSTI: ETUNIMI.SUKUNIMI@PUTKILAHTI.NET

MUU TOIMITUSKUNTA:

VALTO KOSKINEN, TAITTO P. (050) 563 7344

SÄHKÖPOSTI: ETUNIMI.SUKUNIMI@PUTKILAHTI.NET

ESKO PERTTILÄ, ILMOITUKSET P. (0400) 762211

SÄHKÖPOSTI: ETUNIMI.SUKUNIMI@PUTKILAHTI.NET

YHTEYSHENKILÖITÄ:

MARJA RIIKONEN, TILIT P. (0400) 647909

KIRSTI KOSKINEN P. 040 585 0458

AINEISTOPÄIVÄMÄÄRÄ:

ILMESTYMISKUUKAUDEN ENSIMMÄINEN PÄIVÄ

KARHULAN VÄKEÄ

Seppo Sorvali ja Ansa Tuominen ovat muuttaneet syksyn aikana Karhulan taloon Saarijärveltä. Karhula on Sepon lapsuuden koti. Koska Anna- Liisa ja Eino Sorvali muuttivat kirkolle, olisi Karhulan talo jäänyt kylmilleen, perustele Seppo muuttoa kotikonnulle. Mukana muutti myös vahtikoira Siru, joka seurailee valppaana mahdollisia vieraita kulkijoita.

Sepolla riittää työtä pellon reunaan nousseella rakennuksella, mitä Seppo kuvaa työhuoneeksi. Ansa nauraakin, että siinä on pojilla leikkimökki ja hiekkalaatikko, missä voivat naapurin Pekan kanssa temmeltää. Entinen kauppias Pekka Salonen kun asuu naapurissa. Ansa toteaa huonona puolena maalla asumisessa asian, minkä muutkin tietävät: palkkatyötä ei ole ihan nurkalla tarjolla. Tekemistä maaseudulla toki riittää, Ansa odottelee kesää ja uusia ideoita sen myötä.

Joulu on sujunut rauhallisissa merkeissä

myös Karhulassa, Seppo toteaa että ruokaa on ollut riittävästi. Sitä on riittänyt myös vahtikoira Sirulle, joka kuuleman mukaan on nyt arjen koittaessa joutunut laihdutuskuurille. Kokemuksen mukaan samat aiheet ovat monella muullakin näin uuden vuoden

korvilla.

Putkilahden Kylälehti ja naapurusto toivottavat uudet tulokkaat tervetulleiksi Putkilahteen.

KATRI RUTH

Anna Ruth ja Saku Nieminen saivat tyttövauvan 10.11.2007. Alkujaan Iinaksi kutsuttu neitonen kastettiin 30.12. ja sai nimekseen Sanni Maisa Katriina Ruth. Sakun isoäidin mukaan nimetty Sanni on varsin mallikkaasti käyttäytyvä neiti, pääasiassa syö ja nukkuu. Kuvassa on Sanni isänsä sylissä joulupäivänä Kuhaniemen verannalla ihmettelemässä Ylisjärveä.

KUVA JA TEKSTI

SANNIN KUMMITÄTI KATRI RUTH

PARTURI - KAMPAAMO

lovi & laikku

JENNA: 050 528 5612
NOORA: 041 505 6317

(014) 877 036

MARTINPOLKU 13C19
41800 KORPILAHTI

Kerromme kerran viikossa keskiviikkoisin koko pitäjän uutiset

Tilaa **KORPILAHTI** ja lue
PAIKALLISLEHTI

Kokkotie 11 C 17, 41800 KORPILAHTI
p. (014) 821 481, faksi 822 471
toimitus@korpilahtilehti.fi
ilmoitukset@korpilahtilehti.fi
www.korpilahtilehti.fi

NUORISOSEURAN PIKKUJOULUT

Pikkujoulut Putkilahden Seuralassa alkoivat hyvillä mielin. Esiripun takaa kurkistavat näyttelijät näkivät joulutunnelmissaan höpiseviä ihmisiä, jotka nauttivat kuumaa glögiä ja joulutorttuja. Pikkujouluissa vallitsi rento, ja joulumielinen tunnelma: Aikuiset puhelivat keskenään joulusta, ja vielä hoitamatta jääneistä jouluaskareista, lapset puolestaan jännittivät joulupukkia, joka oli vuorossa myöhemmin illalla.

Ensimmäisenä oli vuorossa Rauno Larssonin käsikirjoittama näytelmä: Mistä housut? Se kertoo elämästä Korvatunturilla jouluaamuna.

Muori herättää Joulupukin ja tuo tälle puhtaita vaatteita, kauhukseen hän kuitenkin huomaa, että housut ovat kadonneet. Ne ovat jääneet kuuman silitysraudan alle ja palaneet puhki takamuksesta.

Näytelmässä pätkäillään erilaisia keinoja: mitä Pukki pukisi ylleen kun housut ovat kerran palaneet ja muut pöksyt ovat joko likaisina pyykkikopassa tai litimärkinä narulla kuivumassa.

Pian ajaudutaankin jo siihen pisteeseen, että Joulupukki aikoo sanoa itsensä irti. Ovela tonttu keksii kuitenkin kysyä neuvoa Mestaritontulta, joka on kovin viisas, ja Mestaritonttu ratkaisee tilanteen.

– Sinun on puettava yllesi Joulumuorin hame! Hän sanoo vakavasti. Pukki ei tästä juuri riemastu, mutta napakka Muori kääntää Pukin pään ja Pukki pääsee lähtemään.

Viime hetkillä ovela tonttu sanoo tärkeästi: Kuulkaahan ystävät, jos ei kerran hame näy pitkän takin alta, niin ei kai näy reikäkään housuissa. Ja tämän asian kanssa koko Korvatunturi oli paininut, vaikka ratkaisu oli loppupelissä aivan yksinkertainen.

Kun näytelmä oli saanut raikuvat aplodit, alkoivat Mirja Könnö ja Tarja Vilhuniemi soittaa yhdessä joululauluja ja tomera Sisko Ruth haki porukkaa tanssimaan kuusen ympärille. Niin lapset kuin aikuisetkin tanssivat piirissä ja leikkivät joululaulujen soidessa taustalla.

Pian saapui paikalle itse Joulupukki, joka aiheutti aikamoista jännitystä etenkin lapsissa. Joululahjojen aukaisu toi tuttua rapinaa ja lasten kasvot alkoivat loistaa: Kuka sai autoja, kuka karkkia tai muuten vain joulumieltä.

On hienoa, ja ennen kaikkea kunnioitettavaa, että pieni kylä näyttää vahvuutensa näinkin ”arkisella” asialla kuin pikkujoulu. Vaikka pikkujoulu ovat varmasti jo monelle tuttuja ja arkisia juttuja, niin se ei tarkoita sitä, että meidän kylän pikkujoulu olisi olleet samanlaiset, tavanomaiset. Meidän kylämme on vahva ja ilmaisee itseään mitä erikoisimmin keinoin, eikö se olekin hienoa ja kunnioitettavaa?

Suuret kiitokset pikkujoulujen järjestäjille, sekä tietysti myös esiintyjille ja vieraille! Toivottavasti tapaamme näissä merkeissä myös tulevana vuosina!

TEKSTI: ELINA JOKINEN

KUVA: SAMPPA SIREN

KAISA HEILAKKA LOTTANA

Kun ajetaan Tammijärveltä Joutsaan, matkan varrelle jää Pappinen. Entisen Tarhasen kaupan kohdalla tien oikealla puolella on Heilakan talo, josta Kaisa on kotoisin. Reinaan hän tuli vuonna 1949.

Elettiin vuotta 1941 kun Kaisa lähti 17-vuotiaana mukaan sotatoimiin. Nyt lähes 67 vuotta myöhemmin esitän hänelle muutama kysymyksen lottana toimimisesta.

Kuinka sinusta tuli lotta?

Keväätalvella 1941 aloin miettiä liittymistä lottiin, ehkä sisarieni vaikutuksesta. Sitten koulun lukukauden päätyttyä liityinkin Joutsan lottiin ja kesäkuussa 1941 joukko uusia lottia antoi juhlallisen lottalupauksen Joutsan kirkossa. Niin tulin hyväksytyksi Lotta Svärd -järjestöön.

Minkälaisen koulutuksen sait tehtävään?

Kesäkuussa 1941 osallistuin Lahdessa pidetylle lottakurssille (kuva yllä), jossa oli

monia muitakin joutsalaisia ja luhankalaisia lottia. Kurssi loppui kuitenkin kesken kun jatkosota alkoi 22.6. Kesällä olin vielä mukana Joutsan kirkolla Huttulan talossa ilmavalvontakoulutuksessa.

Missä toimit lottana ja kuinka kauan?

Toimintani lottatehtävissä kesti vuoden 1941 loppuun. Ensin olin Simpeleellä ilmavalvontalottana ja sitten puhelinpäivystyksessä ilmavalvontakeskuksessa Elisenvaarassa. Kotiin palasin joulun edellä, koska koulun oli määrä alkaa toimia jälleen tammikuussa 1942.

Elisenvaara oli Viipuri-Sortavala radan asema ja se oli pahasti pommitettu. Vuoden 1944 jälkeen se jäi Neuvostoliiton puolelle. Simpele on edelleen Suomea.

Mitä muistoja sinulla on niiltä ajoilta päällimmäisenä?

Onhan niitä muistoja. Jäi mieleen, miten tuli tieto Viipurin takaisin valtaamisesta 29.8. Teimme matkaa kuorma-autolla Karjalaan jossain rajan pinnassa. Autolavan täyteinen lottajoukko päästi tällöin riemuhuudon.

Toinen muisto liittyy marraskuun 25. päivän nimipäivän viettoon Elisenvaaran IVAKissa (ilmavalvonta-aluekeskus). Joukosamme sattui olemaan kuusi päiväsankaria. Jostain haalittiin leivonta-aineita, leivottiin

pullat ja teetarjoilu järjestyi. Ivakin isoimassa huoneessa leikittiin sitten sokkosilla-oloa ja hippaa. Ivakin päällikön luutnantti Karhun 'määräyksestä' jokainen sankari oli saatava hipaksi. Se oli menoa se!

Ja vielä pieni tapaus, joka liikutti syvästi minua Sisä-Suomen rauhalliselta maaseudulta tullutta tyttöä. Tein kotiin lähtöä kun eräs Laatokan rantamilta kotoisin oleva lottatoveri kysyi, saisiko hän ostaa minun tyydyni, jota olin juuri pakkaamassa reppuuni. Annoin sen hänelle.

Mitä näin vuosikymmenten jälkeen ajattele lottatoiminnastasi?

Lottakomennukseni tuntuu merkittävältä ajalta elämässäni. Olivathan kokemukset ainutlaatuiset ja avarsivat näköalaani. Sain olla minäkin mukana kansakunnan suurissa vaiheissa.

REINASSA, 9.12.2007

MUISTIIN MERKITSI ANNELI, KAISAN TYTÄR

JK. Montakohan lottaa löytyy Putkilahdesta – vakituisista asukkaista ja kesäasukkaista? Yhden ainakin tiedän. Haastan heidät kaikki mukaan kertomaan oman tarinansa – tai vastaamaan noihin äidilleni esittämiin kysymyksiin tässä Kylälehden sivuilla!

Nimipäiväsankarit koolla Elisenvaarassa 25.11.1941. Heilakan Kaisa toisena oikealla.

LÄHETYSPIIRIN MYYJÄISET

Kaunis päivä sai ihmiset liikkeelle kohti Putkilahden Koulupuistoa 9.12.2007. Väkeä oli viimevuotista enemmän ja sali täyttyi mukavasti. Tapahtuman tarkoituksena oli kerätä varoja lähetystyöhön.

Tilaisuus aloitettiin kahvitarjoilulla, ja sen jälkeen kokoonnuttiin juhlasaliin, jossa Aili Salo lausui tervetuliaissanat. Seija Hokkasen säestyksellä laulettiin adventtivirsiä ja Hoosianna. Lähetys sihteeri Tuija Koskinen kertoi tämänkertaisista lahjoituskohteista

ja Kaisa Reina puhui. Ohjelmassa oli myös Salojen kaksinlaulua.

Vanhaan tapaan myyjäiset pidettiin huutokauppaperiaatteella. Ihmiset olivat kiitettävästi lahjoittaneet leivonnaisia, käsitöitä ja mukana oli myös hieno käsintehty pitkä räsymatto. Kuten kunnon huutokauppassa, oli meilläkin meklari, jota tehtävää

hoiti Pekka Salonen.

Pari tuntia vierähti todella nopeasti ja ostoporukka oli innokkaasti tukemassa hyvää asiaa. Lämpimät kiitokset kaikille!

Hyvää Uutta Vuotta!

SISKO RUTH

UUODEN VAIHTUESSA

Vuoden alkamisen ajankohta on vaihdellut eri kulttuureissa ja eri aikoina.

Perinteisesti suomalaiset viettivät uutta vuotta syksyllä sadonkorjuun juhlan, kekrin, aikaan. Vuoden alkaminen tammikuun ensimmäisenä päivänä vakiintui läntisissä maissa 1500-luvun puolivälissä, jolloin gregoriaaninen kalenteri vahvistettiin.

Edellisen vuoden loppuminen ja uuden alkaminen on aina saanut ihmiset miettiä, muistelemaan menneen vuoden tapahtumia ja suunnittelemaan tulevaa vuotta.

Ihmiset ovat myös yrittäneet saada enteitä ja tietoa tulevasta, pyrkineet raottamaan edes hitusen tulevaisuuden verhoa. Vuoden alku on siihen innostanut ja uskomusten mukaan myös antanut mahdollisuuden – tulevasta on voinut kertoa aattoiltana saunan jälkeen saunan katolle heitetty vihta asennollaan tai kattoon heitetty heinät, mitä enemmän olkia jäi katto-orsille sitä parempaa onnea oli tulossa tulevana vuonna. Uutena vuotena on ennustettu säätä, valettu tinaa, nostettu kuppeja jne.

Tulevaisuus kuitenkin on, kaikista ennusteista ja arvailuista huolimatta, meille tuntematon. Aika virtaa ja meillä on vain tämä päivä. Tehtäväksemme jää eläminen tässä päivässä ja hetkessä, huomista emme

tiedä.

Ihminen toivoo itselleen ja läheisilleen hyvää uutta vuotta, ehkä parempaa kuin edellinen. Usein ollaan myös valmiita tekemään jotain uuden paremman eteen. Lupa-ukset voivat olla hyvää matkaa omaan itseen ja omaan kasvuun. Toivotaan, että jos tänä vuonna pystyisi jossain asioissa parempaan elämään tai suoritukseen. Elämässä siis on uusiutumista, uudestaan alkamista ja mahdollisuuksia, mutta onneksi myös uudet alut mahdollistavaa anteeksiantamusta – Luojalta, toivottavasti myös itseltämme ja läheisiltämme.

RITVA TUOMINEN

VANHAN VAARUNTIE TUOMIA AJATUKSIA

Muistan äitini Olga Saarisen aina puhuneen vanhoja asioita muistellessa, kuinka Vaarun takaa tulleet ns. ”kulkumiehet”, miksei myös naiset, pysähtyivät aina Syrjälässä (kuva oikealla). Syynä oli varmasti se, että pohjoisesta päin tullessa oli pitkä asumaton taival ja raskaat mäet. Näin ollen useimmat miehellään pysähtyivät mäen ylitettyään ensimmäisen asutuksen kohdalla levähtämään ja kyselemään juomista janoonsa sekä iltaisin yösijaa. Joskus kuulemma tapahtui niinkin, että talonväen aamulla herätessä nukkui ”kulkumies” tuvan penkillä. Ei ollut yöllä tullessaan raaskinut herättää talonväkeä, vaan oli käynyt vain kaikessa rauhassa nukkumaan. Siihen aikaan 1900-luvun alkukymmenillä ei ovia pidetty lukossa öisinkään, saati päivällä, niin kuin nykyään on tapana. Siitä kait johtui sekin, ettei äitini pitänyt ovien lukitsemista tärkeänä vielä 1980-luvullakaan. Useimmiten oli luuta pystyssä ovea vasten merkkinä siitä, ettei ollut kotona.

Itse muistan ensimmäiset ”kulkumiehet ja -naiset” 1950-luvun alkupuolelta lähtien, kun äidin veli Väinö asui yksin Syrjälässä. Erityisen hyvin on jäänyt mieleeni eräs naisihminen, joka oli Väinön luona kulkumatkoillaan useammankin kerran. Hän elätti itseään ainakin ns. taulukaupalla. Taulut olivat aikakauslehdistä leikattuja kuvia, jotka olivat liimattu pahvitaustaan, sekä laitettu lasin taakse (liimapaperi) teippaamalla reunoista. Muistan kuinka Reijon kanssa ostimme kympin maksavan taulun,

mutta Erkki ei nuukana raaskinut ostaa kuin vitosen taulun. Niinpä hän sai puolta pienemmän taulun. Kyllä hän sitä jälkeenpäin vähän harmitteli, kun se oli niin pienen kokoinen. Tämä naisihminen ei ollut myöskään mikään kaunotar ulkonäöltään. Muistan ihmisten kiusanneen Väinöä ”morsiamen” ulkonäöstä, mutta Väinöllä oli vastaus valmiina: ”Kauneus on katoavaista, mutta rumuus se vaan lisääntyy.” Se oli sillä kuitattu.

Muistan myös erään tapauksen elävästi. Meidän omaan pihaan tuli kevätkesästä ”kulkumies” polkupyörä pakattuna tavaraa täyteen. Erikoisinta siinä oli se, että hän käveli mäkeä alas pihaan polkupyörä jalkojen välissä ja totesi hyvin rauhalliseen tyyliin, että ”pyöräily on ajankohtaista”. En muista, että hän olisi paljon muuta puhunutkaan. Lepäili vaan hetken pihassa ja jatkoi sitten matkaansa. Se oli normaali miestenpyörä, joten hänellä täytyi olla aika pitkät jalat.

Sitten on näitä ”Vaarun” yli tulleita työmiehiä. Väinöllä oli joskus ”savottamiehiä” kortteeria pitämässä eli asuivat vuokralaisina, jos sattui savotta Vaarun seudulle ja olivat muualta kotoisin. Yksi näistä oli Ahosen Pentti. Hän oli Väinön luona kortteerissa pitempään. Muistan kun he isän kanssa

istuivat iltaa ja maistelivat sahtia, jota isä oli valmistanut. Pentti oli poikamies ja joutunut valmistamaan ruokansa pääosin itse. Niinpä hän eräänä iltayönä antoi isälle ohjeita läskisoosin valmistuksesta. Erityisesti jäi mieleen se, kun hän hyvin painokkaasti totesi: ”ja lopuksi raaka sipuli”. Pentin poikamiespäivät päättyivät, kun hän alkoi pikkuhiljaa käydä tien toisella puolella Keskisessä, kun siellä asui leskeksi jäänyt Aino. Näin ”savottamies” jäi Korospohjaan ja perusti perheen.

Toinen Vaaruntien tuoma ”työmies” Korospohjaan on Turusen Uolevi. Tämä ”savolaismies” tuli tienparannushommien mukana. Hän ajoi semmoista ”nosturautoa”, joka nosti kiviä tieltä sivuun, kun tietä levennettiin ja parannettiin. Hän alkoi vapaa-ajallaan riiailemaan Aunea Könkkölässä. Tämä tapahtui jo ennen Ahosen Pentin tuloa Korospohjaan, joten siitä minulla on vähemmän muistikuvia, koska olin silloin muutaman vuoden ikäinen. Myös Uolevi perusti perheen ja jäi Könkkölään asumaan Aunensa kanssa. Tällaisia muistoja on jäänyt mieleen vanhan Vaaruntien ajoilta, silloin kun siinä oli vielä liikennettä ja kulkijoita.

VEIKKO SAARINEN

”KESÄKOROSPOHJALAINEN”

ONNEA 90-VUOTIAS

Miespolvet vaipuvat unholaan

Suomi on itsenäisyyden aamunkoitteen sisäisten ristiriitojen, keskinäisten taistelujen ja pulakauden jälkeen kohonnut 90 vuoden työn tuloksena maapallon hyvinvointivaltioiden kärkimaihin.

Sukupolvi sukupolven jälkeen on uuras-tettu, välillä taistellen vapaudesta jatkettu kehityksen kulkua uusiin suuntiin, mutta aina demokraattisin keinoin.

Voisimme kenties löytää maamme uuras-tajista neljän sukupolven kehyslinjat.

1. Sotien ja pulan sukupolvi

Tämä sukupolvi on syntynyt 1900-luvun alkukymmenillä. Se oli kokenut köyhyyttä, epävarmuutta, sairauksia, luokkavihaa. Työnteko oli pitänyt aloittaa usein jo lapsuudessa ja sodat sattuivat tämän sukupolven parhaisiin nuoruusvuosiin

Maamme itsenäistyessä valtaosa ihmisistä eli maaseudulla. 38 kaupungissa ja 4 kauppalassa asui vain ½ miljoonaa ihmistä, kun taas maaseudulla väkeä oli 2½ miljoonaa.

Niin kuin "Putkilahden härevissä haka-miehissäkin" kerrotaan, maaseudulla oli talollisten lisäksi paljon työväkeä, noita renkiä, piikoja, mäkitupalaisia, joiden eteen voitiin pistää tuo "loinen" -sana.

Eräs ryhmä, jonka omanarvon tunto joutui koetukselle, oli torpparit. Kun isäntä käski, oli tultava taloon töihin, vaikka torpparin omat työt olisivat kenties kaivanneet kiireemmin apua. Niinpä itsenäistyvän Suomen lakien laadinnassa oli tärkeällä sijalla torpparien aseman parantaminen.

1920-luvun kahtapuolen annetut maan-lunastuslait ja Lex Kallio paransivat torppa-rien, mäkitupalaiden ja tilattomien asemaa

maaseudulla.

Putkilahdessakin torpista syntyi itsenäisiä tiloja. Kirja mainitsee ainakin nimet Ahola, Hakala, Kilvensalo, Kuhaniemi, Mäkelä, Noromäki, Perälä, Salmensuu, Ulakko ja Uitto. Moniaita torppia lienee hävinnytkin, kun kirja mainitsee v. 1910 Putkilahdessa olleen 62 torpparia.

Kun vielä isompia tiloja jaettiin lähinnä talon omien poikien kesken, Suomeen alkoi kasvaa merkittävä pienviljelijäluokka.

Kaikkiaan muodostettiin Suomessa entisistä vuokra- ja osuustalouksista yli 100 000 pientilaa.

Hämeen ja Satakunnan torpparipitäjissä, joissa oli ollut suuria kartanoita, maatalous-lait tekivät merkittäviä yhteiskunnallisia ja poliittisia muutosvaikutuksia. Monet ennen niin punaisena tunnetut pitäjät maalaisliitto-laistuiivat ja se taas merkitsi radikalismien lai-mentumista, kun torpparit ja mäkitupalaiset saivat lunastettua tilan itselleen tai siirtyivät teollisuuden työvoimaksi.

Maaseudun väestöllä oli niukasti kou-lutusta. Kiertokoulu ja osin jo kansakoulu oli antanut kansanopetusta, mutta vielä maamme itsenäistyessä lukutaidottomia oli lähes 20 000 ja vain 3 % oli saanut sivistystä enemmän kuin kansakoulussa. Lapsuudessani Rantuulla enää vain Pelto-lan Oskari pyysi postin joukosta etsimään sen hänen Yhteishyvänsä, "kun niin häper-tää noita silmiä". Mainittakoon, että Oskari käytti Yhteishyvä-lehden hyödykseen. Hän oli tapiseerannut tupansa mustuneet seinät kyseisen lehden numeroilla. Olihan sieltä mukava katsella kuvia, vaikka ei tekstistä selvää saanutkaan.

Maalaistalon pihapiirissä oli run-saasti rakennuksia. Päärakennuksen lisäksi oli rakennettu navetta, aittoja, heinätalli (lato), liiteri, sauna, ulkokäymälä-puucee, kellari, riihi, (venevaja) ja peltotilkkujen reunoilla heinälatoja. Puimakoneiden yleis-

tyttyä rakennettiin suuri puimalarakennus puimakonetta ja olkia varten. Jääkasoilla oli varauduttava maidon jäähdyttämiseen kesäkausina. Savu kulki savupiipun kautta ulos. Sähkövalo oli tullut jo monin paikoin, Putkilahteen 1920-luvun lopulla. Mutta Rantuulla askarreltiin öljylampun valossa vielä 1970-luvulle saakka.

Maaseudulla asuintalojen puun harmaus väistyi punamullan ja hienompien maalien tieltä.

Veljeni Veikon kertoman mukaan vielä 1930-luvun alkupuolella syrjäkylän innok-kaimpia alakoululaisia saattoi rynnätä kesken opetuksen katsomaan ihmettä, kun luokan avoimesta ikkunasta alkoi kuulua maantieltä auton rutkutusta. Autot tekivät tuloaan maaseudullekin. Niitä ensimmäi-siä henkilöautoja lienee ollut Putkilahdessa Könnön Tarkilla ja Rantasen Sulolla ja Hugo Ruthilla oli pirssiauto.

Radio alkoi lähetystoiminnan 1926. Ja se toi tiedot tapahtumista myös maaseudulle. Kotiini Rantalaan ostettiin ensimmäinen radio 1930-luvun puolen välin paikkeilla. Koska sähköjä ei ollut, se oli akkukäyttöi-nen. Akku piti käydä ajoittain osuuskaupalla latauttamassa. Varsinkin sota-aikana radiosta tuli merkittävä tiedonlähde.

Karjankellot kaikuivat kesäisin maaseu-dulla, kun karja vaelsi särentäaitojen muo-dostamaa kujaa pitkin vallanmetsään ja illalla takaisin. Sotien jälkeen navetan lähei-syyteen rakennettiin AIV-torni, ja karjan tuotos parani uuden rehun myötä. 1970-luvulla tuo rehu sitten poistui käytöstä ja tyhjät tornit jäivät muistuttamaan Suomeen saadusta A.I.Virtasen Nobel-palkinnosta.

Elinolot paranivat vähä kerrassaan ja jo 1920 Suomesta vietiin viljaa ulkomaille, kun sitä siihen asti oli tuotu. Osittain jo 1920-luvulla maaseudun asujaimista maaton, kausityöllinen tai työtön alkoi kadota kau-

punkeihin ja kasvavaan teollisuuteen tai rakennustoimintaan.

Puu- ja paperiteollisuudesta tuli tärkeä vientiteollisuutemme.

Tämä sotien ja pulan sukupolvi ahersi sodan jälkeen metsätöissä ja mahdollisti ankaralla työllä sotakorvauksien maksamista. Metsätöissä oli ¼ miljoonaa miestä ja 140 000 hevosta. Maanhankintalain nojalla syntyi jälleen varsinkin syrjäkulmille uudisasutusta siirtolaisten asuttamiseksi.

Keuhkotauti oli tarttuva kansantauti ja siitä muodostui tämän sukupolven vitsaus. Keskimääräinen elinikä v. 1926 miehillä oli 43 vuotta ja naisilla 49 vuotta, mutta kohosi kymmentä vuotta myöhemmin niin, että keskimääräinen elinikä miehillä 56 v. ja naisilla 60 v.

Vuonna 1916 syntyi maaseudulla 70 000 lasta ja kaupungeissa n. 9 000 lasta. Ensimmäisenä ikävuotena kuoli 8700 lasta – kymmenesosa ikäluokasta. Arkkiatri Ylpön aika ei ollut vielä tullut.

1970-luvulla sotien ja pulan sukupolven ihmiset olivat jo vanhuksia. Heidän kokemusmaailmaansa leimasivat puute ja sen hyväksyminen. Toisaalta he ehtivät kokea myös sodanjälkeisen vaurastumisen ja elämän muuttumisen turvallisemmaksi.

2. Jälleenrakennuksen ja nousun säästäjä- sukupolvi

Tämän sukupolven ihmisille alkoi avautua aivan uudenlaisia mahdollisuuksia.

Tämä sukupolvi oli syntynyt 1920-luvun puolivälin ja 1930-luvun lopun välillä. Tällöin suomalaisia v. 1936 oli 3,8 miljoonaa. Kansakoulua kävi jo 400 000 lasta, mutta yliopistoissa ja korkeakouluissa ahersi vain 10 000 opiskelijaa.

Tämä sukupolvi oli osittain aktiivi-ikässä jo heti sodan jälkeen. He olivat jälleenrakennuksen ja nousun sukupolvi. Sota-aika

oli kasvattanut säästäväisyyttä, opettanut kierrätystä, opettanut elämään kottikautta toistakymmentä vuotta. Ja sodan seurausta oli, että moni tuotannonala naisistui.

1950 lämmin vesi tulee jo 7%:iin asunnoista, mutta vielä joka 4:s talous on vailla sähköä. Ulkohuussien tilalle alkaa ilmaantua sisäWC:t

Viimeinen sotakorvausjuna lähti Neuvostoliittoon v. 1952. Ja sinä vuonna Suomessa

oli olympian kisat, Armi Kuusela sädehtii kauneutta, *Coca-Cola*® ja jenkkipurukumi ilmaantuivat Suomenkin markkinoille. Elin-
tarvikkeiden säännöstely loppui 1954, jolloin kahvikin lopullisesti vapautui. Jääkaappi alkoi yleistyä kodeissa.

Kodinperustamislainoja annettiin avio-
liittoon aikoville, kun ensin varattomat rintamamiehet oli saatu asutettua. Lainaa meni lähinnä kaupunkeihin, ja sitä käytettiin huonekalu-, liinavaate- ja astiahankintoihin. *Heteka* oli nuorten parien ahtaiden asuntojen tärkein huonekalu ja siinä sodanjälkeiset *suuret ikäluokat* saivat alkunsa. Nämä kakkossukupolvelaiset olivat sitten 1970-luvun lopulla jo yli viisikymppisiä ja olivat kuluttaneet säästämiseen elämänsä parhaat vuodet. 1970- ja 1980-lukujen tait-

teessa heidän lapsensa alkoivat olla jo poissa kotoa ja irtaantua perheestä. Useat tämän jälleenrakennuksen ja nousun sukupolven ihmisistä olivat kenties saaneet isomman asunnon, heillä oli yleensä velkaa jonkin verran ja oli hankittu useimmat tarpeelliset kulutustavarat. Oli auto, väritelkkari, stereot ja pakastin. Ja jos ne oli hankkinut aloittaen tyhjästä itselleen ja perheelleen, elämäänsä saattoi olla tyytyväinen. Oli saavuttanut sen, mitä pitääkin. Rahaa oli pikku ylellisyyksiin: lehtiin, vaatteisiin ym.

Ja kun Keihäsmatkat alkoivat tehdä Kanarian-saarille ulkomaanlentoja, uskaltautui jo tämä sukupolvi katsomaan edes hitusen ”moalimoo”.

Keuhkotuberkuloosi väheni, mutta verenkiertoelinten taudit lisääntyivät.

Yksi keskeinen muutos liittyi työhön. Se alkoi vähetä. Maatalouden koneellistumisen myötä maaseudun työpaikat alkoivat kadota. Sen sijaan koulutus ja ammatin hankkiminen nousivat tilalle. Putkilahdestakin lähtivät nyt monen talon nuoret opin tielle. Myös ihmissuhteiden merkitys kasvoi. Erilaisia sidosryhmiä kehittyi opiskelijoiden, teollisuuden, liike-elämän, kulttuurin piireihin. Agraariyhdistyksissä ensimmäisen sukupolven aikana ihmissuhteet olivat ikään kuin itsestään selvyksiä. Keskeisenä vaikutti perhe, usein suurikin. Elettiin silloin useampi sukupolvi saman katon alla.

Jo kolmas sukupolvi vatvoo ihmissuhteita lähes loputtomiin. Ja niitä television sarjaohjelmatkin ruokkivat.

VÄINÖ VÄINÖNPOIKA

(jatkuu seuraavassa numerossa)

Heteka-reklaami.

Lähde: www.heteka.fi

Luja, joustava, venymätön, äänetön!

Kas siinä HETEKÄ-sohvasängyn kierukka-joustinpohjan tärkeimmät ominaisuudet. Pohjan valmistukseen käytetään kokonaista 2,2 km (kaksois-sänkyihin yhteensä 4,4 km) parasia englantilaisia teräslankaa, joten se on luja ja venymätön, mutta siitä huolimatta pehmeän joustava ja ruumiinmuotoihin mukautuva. Äänettömyys taataan: jos pohja alkaa 1 vuoden kuluessa nälästä, vaihdetaan se uuteen.

Tutustukaa HETEKÄN etuihin lähimmän jälleenmyyjämme luona.

Vain HETEKÄ-merkillä varustettu sohvasänky on HETEKÄ

Saadaan huonekalu-, ruoka- ja ovensäilytystä. Pyrkästä kivitettua, sähköperäisen esittely-
tönnön lähimmalla jälleenmyyjällemme tai suoraan meiltä.

Paikittu suurmuusujen kullamilla samoin kuin HETEKÄ-lastenvaunut ja -sairaalaalustotkin.

HETEKÄ O.Y. Hakaniemenkatu 4, Helsinki
Puh. 71633, 71630 ja 71625

LASKIAISMÄKEEN!

SUNNUNTAINA 3.2.2008 KELLO 12.00

PUTKILAHTI MUSTALAHDEN LEVÄHDYSPAIKAN MÄKI

PAIKALLA PUHVETTI YM.

(SÄÄVARAUS LISÄTIETOJA TIMOLTA PUH. 050 301 1493)

TERVETULOA!

JÄRJESTÄÄ: PUTKILAHDEN KYLÄSEURA

MAAILMANKYLÄN KANSALAISENA MAAILMASSA – JA PUTKILAHDESSA

Jouluaattona tuli radiosta jouluihin ”Ilmasilta” -toivekonsertti. Siinä otettiin yhteyksiä eri puolille maailmaa tavalla, joka nykyään on arkipäivää mutta joka olisi ollut uskomatonta vanhempien lehtemme lukijoiden lapsuudessa. Satelliittipuhelimella Etelämantereella olevat suomalaistutkijat lähettivät terveisiä kotiin reaaliajassa, ja eri puolilla Amerikan mannerta olevat suomalaistaustaiset ihmiset juttelivat kotioloistaan ja tekemisistään. Ihmisiä me olemme kaikki – ja kaikkialla, iloinemme ja jokapäiväisine askareinemme. Yhteyttä voimme pitää milloin haluamme sähköpostitse, soittamalla tai jopa kuvavälitteisen nettineuvottelun kautta.

Vilhelm Moberg kuvaa teoksessaan ”Maastamuuttajat” koskettavasti siirtolaisten lähtöä smoolantilaisesta pitäjästään v. 1850: vanha isäntä jää kumaraena kuistille vankka suoriyhtinen vaimonsa vierellään, katselee poikiensa ruumissaattoon, kun kärkyjen letka keinuu kotitilan veräjältä. Tässä maailmassa hänellä ei ollut enää tilaisuutta tavata poikiaan, eikä pojilla kotimaahan jääneitä läheisiään. Kirjeet kestivät kulkea

monta kuukautta välillä. Vaikka teos on kuvitteellinen romaani, ikävän ja eron tunne on todellinen.

Kokemus maailmasta on supistunut meidän aikanamme tavattomasti. Kerran Jyväskylässä ollessani tavoittelin Kahilaisen Joukoa saadakseni kyydin kotikylälle. Jouko vastasi Thaimaasta; ei päässyt kyytimieheksi... tällainen tuttuus, eri maailmankolkkien tavallistuminen avartaa meitä. Takaraivon kautta se antaa myös näkemystä ihmisenä oloon. Ei muuallakaan ihmistä kummempia olla. Erinomaista on, jos matkalta oppii jotain vieraasta kulttuurista; kielestä tai ihmisten tavoista, uskomuksista. Se on pääomaa tiellä avarampaan ihmisyyteen.

– – –

Maailma on meille yhteinen hyvässä ja pahassa. Ihmisen välinpitämätön toiminta on tuonut eteemme tilanteen, jossa kauan sitten alkanut ihmisen ja luonnontalouden välinen ristiriita on pahentumassa vakavaksi globaaliksi kriisiksi. On mahdollista, että eräs suurimmista maapallon historian

sukupuuttoaaltoista – joka on jo meneillään – tulee olemaan ihmisen aiheuttama. Me täällä länsimaissa olemme pahasti eläneet yli varojemme ja jatkamme sitkeästi tämän harhan vallassa. Meillä on kova urakka edessämme, kun on käännettävä oma talousjärjestelmämme kestäväälle pohjalle ja ilmeisesti massiivisella kehitysavulla saatava väestöltään valtavat kehitysmaat Kiina, Intia ja monet muut kestäväälle tielle; kukin omien edellytystensä mukaisesti.

Me täällä voimme halutessamme tehdä enemmän, kuin oman osamme. Se on vähän verrattuna kaikkeen tarpeeseen ja inhimilliseen hätään, mutta sillä tavalla voi kylvää toivon siemenen. Menneenä jouluna monet antoivat joululahjaksi vuohen kehitysmaahan, koulupuvun ja ruoan Sri Lankaan lahjakkaalle lapselle, tai yksinkertaisesti omaa aikaansa läheiselle siivousavun tms. muodossa. Kyynikot epäilevät avun perillemenoaa. Heidän asenteellaan maailma ei parane.

Kaikki pahuus tässä maailmassa on lähtöisin omasta väärästä ajattelustamme tai ajattelun puutteesta, ja näihin päänsisäisiin

asioihin meillä on itse kullakin valta vaikuttaa. Kukaan ei ole valmis, mutta toisaalta kaikkien panos on tarpeen ja useimmiten voimme myös oppia toinen toisiltamme.

— — —

Lucianpäivän tähtikirkkaana iltana kotiin kävellessäni näin matkalla tusinan verran tähdenlentoja. Läpi taivaan ulottui pääni päällä Linnunradan vuo, jonka laidalla meidänkin aurinkokuntamme matkaa. Maan ilmakehään syöksyessään kynnenkokoiset kappaleet aiheuttavat komean valokuovan pimeällä taivaankannella. Ja jouluiltana kynttilä pöydälläni palaa, antaa rauhallista valoaan hiljaa vajentuen ja muuttaa olomuotoaan. Sopusoinnussa.

Talkooväkeä urheilukentän kunnostamistalkoissa kesällä 2006: Timo Suominen, Oiva Saarinen, Hannu Pekkarinen ja Eija Kuikka.

KETTERÄSTI

UUTEEN VOTEEN

2008

Putkilahden Ketterän kuulumisia

Putkilahden Ketterä on urheilu- ja liikuntaseura, jonka tavoitteena on luoda mahdollisuuksia liikunnalliseen harrastamiseen Putkilahdessa. Toiminta on keskittynyt tällä hetkellä urheilukentän kunnostamiseen ja luonnollisesti sen käyttämiseen myös. Kunnostettu Beach-volley kenttä olisi ollut käytettävissä vaikka joulun pyhinä tänä vuonna, juhannuksen aikaan taisi kentällä olla kui-

Kyläseuran

toiminta jatkuu uusien voimin

Yleisessä kokouksessaan 16.12.2007 Putkilahden kyläseura ry. valitsi seuran johtokuntaan kolme uutta jäsentä: Erkki Heinovirran, Marjo Merivirran ja Pekka Salosen. Muut jäsenet ovat Riitta Hakanen, Niilo Huujärvi ja Valto Koskinen. Puheenjohtajana jatkaa allekirjoittanut vielä tämän vuoden. Johtokunnan varajäseniä ovat Veikko Riikonen, Sisko Ruth ja Tarja Simola.

Toimintasuunnitelma alkaneelle vuodelle 2008 pitää sisällään aiemmilta vuosilta tuttuja teemoja, joiden sisältöä on päivitetty tarpeen mukaisesti. Kaikki kehitysehdotukset ja aloitteet ovat koko ajan tervetulleita ja niitä voi jättää johtokunnan jäsenille kylä-

kaupan tai tienhaaran yleisillä turpakäräjillä, sähköpostitse tai muutoin. Yhteystietoja on netissä ja lehden etusivulla.

Kyläkyselyyn saa vastata edelleen, ja uusia vastauksia toivotaan mukaan kylän kehittämiseksi! Kyselyvastauksista koostetaan kyläsuunnitelman päivitetty versio, joka on kylän kehittämisasioita sisältävä yhteinen asiakirja. Kyselyä saa kaupalta ja netissäkin voi lomakkeen täyttää.

Hyvää ja menestyksestä alkanutta vuotta 2008 kaikille kyläläisille, vapaa-ajanasukkaille sekä lehtemme lukijoille!

TIMO SUOMINEN

PUTKILAHDEN KYLÄSEURA RY

tenkin enemmän vilskettä. Saapa nähdä, mitä ensi jouluun mennessä keksitään?

Yleisessä kokouksessa 24.11.2007 on päätetty, että jäsenmaksun suuruus vuonna 2008 on 5 euroa. Kannattajajäsenmaksun suuruus on vähintään 20 euroa. Jäsenmaksun tilitiedot lähetetään jäseniksi ilmoittautuneille sähköpostitse vuoden alkupuolella. Jäseneksi voit liittyä www sivulla <http://kettera.putkilahti.fi>. Sivuilta näet myös toi-

mintasuunnitelman ja kokouspöytäkirjat. Kaikki asiasta kiinnostuneet ovat tervetulleita mukaan toimintaan tai jäseneksi liittymällä kannattamaan toimintaa.

Putkilahden Ketterän johtokunnan puolesta ketterää Uutta Vuotta toivottaen:

KATRI RUTH

LÄHETTÄJÄ:
PUTKILAHDEN KYLÄLEHTI
VESPUOLENTIE 1977 B1
41870 PUTKILAHTI, FINLAND

LM-SÄHKÖ

Korpilahdentie 808
19920 Pappinen
☎ 0400 476 559

- ▶ sähköasennukset
- ▶ teleasennukset
- ▶ sähkösuunnittelu

KORPILAHDEN APTEEKKI

p. (014) 821 775
Avoinnä:
ma - pe 9 - 17
la 9 - 13

LUHANGAN SIVUAPTEEKKI

p. (014) 877 271
Avoinnä:
ma - pe 9.30 - 16.00

Nokia matkapuhelimien
ja Sonera liittymien
asiantuntijaliike
Seppälänkankaalla

sonera NOKIA

Midare Oy

Ahjokatu 12 ☎ 0424 20011

HANKI UUDET JÄTEASTIAT MEILTÄ KOTIIN TOIMITETTUINA

600 ltr

240 ltr

- ◇ JÄTTEENKULJETUS
- ◇ VAIHTOLAVAT
- ◇ LOKAHUOLTO
- ◇ VIEMÄREIDEN AVAUKSET
- ◇ JÄTEHUOLTOTUOTTEIDEN
MYynti

SIHVARI OY

www.sihvari.fi, info@sihvari
Puh. 010 525 1640

HPN-Pelti

rakennuspeltityöt
ammattitaidolla

0500 615263

Postiosoite:
Honkalanmutka 2 B 3
41800 Korpilahti

Referenssikohde Putkilahdessa:
Koulupuiston uusi katto (2004)

IDO KYLPYHUONEKALUSTEET

Putket,
pumput,
vesijohtotarvikkeet,
muut LVI-tarvikkeet

Uponor

Myynti ja asennus
Heikki Vilkmän
19910 Tammijärvi
p. (0400) 244 362
Kotiin (014) 877 163

oras

Tervetuloa
palvelemaan
paikallispankkiin!

KORPILAHDEN
OSUUSPANKKI

Martinpolku 23, Korpilahti
puh. 014-518 5100

TARMO

LÄHIKAUPPIAS

Virran Puoti

Puoti avoinna:
ma - pe 10 - 17, la 9 - 14
uudet aukioloajat 1.10. alkaen

BAARI & BAR
VOITTO

Baari avoinna:
ma - pe 10 - 17, la 9 - 14
uudet aukioloajat 1.10. alkaen

- päivittäistavarat ✕
- rauta ja maatalous ✕
- bensiini 95E, polttoöljy ✕
- baari ja kesäterassi ✕
- valokopio- ja nettipalvelu ✕

WWW.VIRRANPUOTI.FI

PUHELIMET: 014-825 177, 040-556 7388
VIRRAN PUOTI, VESPUOLENTIE 1950 B, 41870 PUTKILAHTI